

[Poulsgaard]

skidt, sådan noget – det er vi enige om – men derfra og til at støtte dette forslag er der et langt stykke. Så vidt kan jeg altså ikke strække mig.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det er et meget vigtigt emne, der her er taget op, og om ikke andet kan man da sige SF tak, fordi de berører emnet. Jeg kan tilslutte mig dele af det, som kulturministeren gav udtryk for i sit indlæg, bl.a. dette om oplysning, men det er ikke nok for kristeligt folkeparti. Vi synes, det er i orden, at man prøver at vejlede, men vi mener stadig væk, at det overhovedet ikke skulle være tilladt at have den virkelig grove videovold på markedet. Jeg ved godt, at forældrene kan vælge, men jeg ved også, at mange synes, film vil være mere spændende. Det gælder visse grupper, og det er jo ikke bare børn, vi taler om, det er også unge. For mit vedkommende tænker jeg mest på de svage unge, altså unge, der måske ikke kan skelne virkelighed fra drøm og derfor prøver på at leve op til noget uvirkeligt. Det er meget spændende problemer, som jeg også mener det ville være godt at forske i for at få afgjort, om der er nogen sammenhæng mellem den vold, man ser, og den vold, der begås.

Noget andet, jeg vil nævne, er spørgsmålet om radio og TV eller særlig TV i den forbindelse. Når der er så meget video, skyldes det måske, at vore børneprogrammer og ungdomsprogrammer ikke er helt så gode, som de kunne være. Jeg er blevet bekræftet i det, jeg sagde herom, da vi havde en debat herinde, idet unge mennesker har sagt til mig, at de skynder sig hen og lejer et par videofilm, som de ser hjemme, når der er noget dårligt i TV. Det er måske fra en helt anden synsvinkel, man skal se dette her, så vi kan nok få en spændende udvalgsdebat.

Gade (SF):

Jeg vil gerne takke hr. Per Stig Møller, fordi han har opdaget, at det ikke er det samme forslag, som blev fremsat sidste gang. Det er faktisk et kraftigt ændret forslag – han brugte betegnelsen barberet – og det er ikke rigtig gået op for en del af de andre ordførere og heller ikke for ministeren. Det sidste forslag var et forslag om en fondsoption, hvor der var sat kroner på.

Dette forslag er en helt anden type, og det fik vi ikke megen ros for, for nu at sige det mildt, specielt ikke af hr. Bernhard Baunsgaard. Det får man altså for sin venlighed. Når man indretter sine forslag efter det, hr. Bernhard Baunsgaard ønskede, sidste gang vi havde et forslag om video, får man nu at vide, at vi spilder tingets tid, at vi har forberedt det for dårligt, og hvad ved jeg.

Under første behandling af forslaget om oprettelse af en videofond sagde hr. Bernhard Baunsgaard (Folketingstidende 1982–83, sp. 7518):

»Men vi kunne da godt se på, om der skulle rettes i filmloven. Det kan jo være, at socialdemokraterne er nemmere at få i tale nu...«

Det er en af grundene til, at forslaget er formuleret i den meget brede form. Jeg ville da gerne have formuleret et mere præcist forslag. Det er såmænd fremsat i et – måske lidt krampagtigt, kan jeg forstå på nogle – forsøg på at få gjort noget ved denne sag og for at følge det op, som et flertal skrev i betænkningen over videofondsforslaget. Der sagde et flertal bestående af socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer nemlig, at der ved førstebehandlingen af beslutningsforslaget viste sig at være et flertal i folketinget, som gik ind for at anvende øgede ressourcer til produktion og distribution af videofilm. Så har vi – efter fattig evne, forstås – lavet et beslutningsforslag, som opfordrer regeringen til at fremsætte forslag i den form, som den måtte have lyst til, enten ved en ændring af filmloven, hvis det var nødvendigt, eller på anden vis for at opfylde hovedformålet: at der kom et forsøg i gang på dette område med produktion og distribution.

Det er jo det, dette forslag handler om, skønt man næsten skulle tro, at det handlede om noget andet. Det handler om, at der skal laves et sådant forsøg, at der er de nødvendige ressourcer, og at vi får en alternativ distribution og produktion på videoområdet. På trods af den dårlige modtagelse her vil jeg håbe, vi kan få en vis diskussion om det i udvalget.

Vi ønsker ikke, at staten skal styre og være smagsdommer, som jeg forstod hr. Per Stig Møller havde opfattet forslaget, vi ønsker et alternativt distributions- og produktionssystem på dette område, svarende til det alter-